

USNESENÍ

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Evy Pechové a soudců Mgr. Gabriely Bašné a Mgr. Milana Taubera ve věci

žalobkyně:

M. Š.

zastoupena JUDr. Jaroslavem Novákem, Ph.D., advokátem
se sídlem Trojanova 12, Praha 2

proti

žalovanému:

Finanční arbitr

se sídlem Legerova 1581/69, Praha 1

v řízení o žalobě na ochranu proti nečinnosti správního orgánu v řízení vedeném žalovaným pod sp. zn. FA/SR/ZP/971/2017,

takto:

- I. Řízení se zastavuje.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalobkyni se vrátí zaplacený soudní poplatek ve výši 1.000,- Kč z účtu Městského soudu v Praze ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto usnesení k rukám jejího zástupce JUDr. Jaroslava Nováka, Ph.D., advokáta.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou k Městskému soudu v Praze dne 10. 7. 2018 se žalobkyně domáhala ochrany proti nečinnosti žalovaného ve věci vedené pod sp. zn. FA/SR/ZP/971/2017. Žalobkyně žádala, aby soud uložil žalovanému povinnost vydat ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozsudku nález o jejím návrhu na určení neplatnosti pojistné smlouvy investičního životního pojištění a vydání bezdůvodného obohacení.
2. Uvedla, že žalovaný zahájil řízení na základě návrhu žalobkyně ze dne 18. 9. 2017 a byl povinen vydat rozhodnutí dle § 15 odst. 1 zákona č. 229/2002 Sb., o finančním arbitrovi, ve znění rozhodném (dále jen „zákon o finančním arbitrovi“) bez zbytečného odkladu, nejdéle ve lhůtě 90 dnů od shromáždění všech podkladů nutných pro rozhodnutí. Dle žalobkyně shromáždil žalovaný podklady nejpozději dne 15. 2. 2018, kdy vyhotovil sdělení obsahující předběžné právní posouzení sporu. Žalovaný však ve stanovené lhůtě rozhodnutí nevydal. Žalobkyně současně vyzvala žalovaného výzvou ze dne 22. 1. 2018 k odstranění nečinnosti dle § 80 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění rozhodném (dále jen „správní řád“), čímž bezvysledně vyčerpala procesní prostředky ochrany proti nečinnosti.

3. Podáním ze dne 14. 8. 2018 vzala žalobkyně svoji žalobu v celém rozsahu zpět pro pozdější chování žalovaného, který ve věci vydal nález, a požádala o přiznání náhrady nákladů řízení.
4. Žalovaný ve vyjádření ze dne 23. 8. 2018 nesouhlasil s přiznáním náhrady nákladů řízení žalobkyni, neboť ve věci postupoval v souladu se zákonem, snažil se nalézt mezi stranami sporu smírné řešení, na němž však žalobkyně neměla od počátku zájem, proto musel meritorně rozhodnout. Současně žalovaný poukázal na rozšíření předmětu řízení žalobkyní dne 14. 5. 2018. Z toho, že žalobkyně nemohla očekávat kompenzaci nákladů v řízení před žalovaným, dovozoval, že by na ni neměla mít nárok ani v případě soudního přezkumu jeho činnosti. Dále poukázal na šablonovitá podání ze strany právního zástupce žalobkyně; odmítání součinnosti ze strany žalobkyně; a postupování pohledávek ze smluv s institucemi. Zdůraznil, že v současné době reviduje postavení účastníků řízení, a je možné, že zjistí nedostatek své pravomoci v této věci rozhodnout, a nález ze dne 13. 8. 2018 pak bude zrušen. Jednání právního zástupce žalobkyně označil za rozporné s požadavkem jednat v právním styku poctivě.
5. Podle ustanovení § 37 odst. 4 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), může navrhovatel vzít svůj návrh zcela nebo zčásti zpět, dokud o něm soud nerozhodl.
6. V dané věci vzala žalobkyně podáním ze dne 14. 8. 2018 žalobu v celém rozsahu zpět, proto soud řízení podle ustanovení § 47 písm. a) s. ř. s. zastavil.
7. Při rozhodování o nákladech řízení vzal soud v úvahu pravidla stanovená v § 60 odst. 3 s. ř. s., dle něhož nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta. Vzal-li však navrhovatel podaný návrh zpět pro pozdější chování odpůrce, nebo bylo-li řízení zastaveno pro uspokojení navrhovatele, má navrhovatel proti odpůrci právo na náhradu nákladů řízení.
8. Pokud žalobkyně žalobou opodstatněně brojí proti nečinnosti správního orgánu, který svou nečinnost následně ukončí vydáním rozhodnutí, a žalobkyně proto svou žalobu vezme zpět, má právo na náhradu nákladů soudního řízení. Soud se tedy zabýval tím, zda žalobkyně před podáním správní žaloby využil všechny možnosti ochrany proti nečinnosti správního orgánu.
9. Podle § 79 odst. 1 s. ř. s. ten, kdo bezvýsledně vyčerpал prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu, může se žalobou domáhat, aby soud uložil správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení. To neplatí, spojuje-li zvláštní zákon s nečinností správního orgánu fikci, že bylo vydáno rozhodnutí o určitém obsahu nebo jiný právní důsledek.
10. Podle § 15 odst. 1 zákona o finančním arbitrovi arbitr rozhoduje ve věci samé bez zbytečného odkladu nálezem, nejdéle však do 90 dnů od shromáždění všech podkladů nutných pro rozhodnutí; nelze-li ve zvlášť složitých případech, vzhledem k povaze věci rozhodnout ani v této lhůtě, lhůta se přiměřeně prodlouží, nejvýše o dalších 90 dnů. Arbitr účastníky řízení bezodkladně vyrozumí o prodloužení lhůty a její délce.
11. Otázku, kdy dochází ke shromáždění podkladů pro účel aplikace § 15 odst. 1 zákona o finančním arbitrovi, správní soudy již podrobně vyjasnily (srov. rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 5. 2018, č.j. 9 As 36/2018-37, bod 29 až 38; a ze dne 19. 6. 2018, Shodu s prvopisem potvrzuje S. K.

č. j. 4 Afs 110/2018-40, body 18 až 27). Soud zejména odkazuje na právní větu rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 5. 2018, č.j. 9 As 36/2018-37, která zní: „*Finanční arbitr je povinen ukončit řízení o návrhu (§ 15 odst. 1 zákona č. 229/2002 Sb., o finančním arbitrovi, ve znění účinném od 1. 2. 2016) nejpozději do 90 dnů od okamžiku shromáždění všech podkladů v takovém rozsahu, který umožní učinit právní závěr o výsledku sporu. O počátku běhu devadesátidenní lhůty je povinen účastníky řízení bezodkladně vyrozumět.*“.

12. Zdejší soud shrnuje, že finanční arbitr je povinen ukončit řízení o návrhu nejpozději do 90 dnů od okamžiku, kdy shromáždil podklady v takovém rozsahu, který mu umožní učinit právní závěr o výsledku sporu; o počátku běhu této lhůty je finanční arbitr povinen účastníky řízení bezodkladně vyrozumět. Okamžik shromáždění všech podkladů je tedy objektivně určitelnou skutečností, kterou je možné přezkoumat nezávisle na vůli žalovaného. Ohledně otázky, jaké dokumenty zahrnuje pojem podklady v § 15 odst. 1 zákona o finančním arbitrovi, soud dále doplňuje, že ve smyslu čl. 8 písm. e) směrnice Evropského parlamentu a Rady č. 2013/11/EU, o alternativním řešení spotřebitelských sporů, jde o úplný spis stížnosti, nikoli o vyjádření stran sporu.
13. Z obsahu správního spisu soud zjistil, že návrh žalobkyně na zahájení řízení byl žalovanému doručen dne 18. 9. 2017. Dne 19. 12. 2017 obdržel žalovaný vyjádření instituce ve věci, včetně dokumentace k pojistné smlouvě žalobkyně. Žalovaný na základě návrhu žalobkyně, vyjádření instituce a předložené dokumentace k případu žalobkyně vyhotovil sdělení o předběžném právním posouzení věci ze dne 15. 2. 2018. Žalovaný tedy již ke dni 19. 12. 2017 shromáždil veškeré podklady nezbytné pro rozhodnutí ve věci, neboť na základě těchto podkladů mohl věc předběžně vyhodnotit, což také učinil ve sdělení o předběžném posouzení věci ze dne 15. 2. 2018, které následně zaslal žalobkyni a instituci (srov. bod [34] rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 5. 2018, č. j. 9 As 36/2018-37).
14. Soud z předloženého správního spisu rovněž zjistil, že žalobkyně podala k žalovanému podání označené jako výzva k opatření proti nečinnosti ze dne 22. 1. 2018, které došlo žalovanému týž den. Soud má za to, že žalobkyně před podáním žaloby nevyčerpala bezvýsledně všechny prostředky, které jí procesní předpisy stanoví k ochraně proti nečinnosti správního orgánu, když podala žalovanému jako příslušnému nadřízenému správnímu orgánu (srov. § 178 odst. 1 věta druhá správního řádu, § 16 odst. 2 zákona o finančním arbitrovi) návrh na provedení opatření podle § 80 správního řádu již dne 22. 1. 2018. Její návrh na provedení opatření byl totiž podán předčasně v době, kdy žalovaný nemohl být nečinný. Devadesátidenní lhůta pro vydání rozhodnutí nemohla žalovanému ke dni 22. 1. 2018 uplynout, když žalovaný obdržel od instituce veškerou dokumentaci rozhodnou pro posouzení věci teprve dne 19. 12. 2017. Lhůta pro vydání rozhodnutí tak žalovanému započala plynout teprve dne 19. 12. 2017, a jestliže žalobkyně podala návrh na opatření proti nečinnosti dne 22. 1. 2018, učinila tak v průběhu lhůty k vydání rozhodnutí. Soud tedy uzavírá, že žalobkyně nevyčerpala bezvýsledně prostředky, které procesní předpis stanoví k její ochraně proti nečinnosti dle § 79 odst. 1 s. ř. s. Pro úplnost soud konstatuje, že ze spisového materiálu nevyplývá, že by žalobkyně v průběhu řízení podala jiný návrh na vydání opatření proti nečinnosti, a sama žalobkyně takovou skutečnost v podané žalobě ani netvrdila.
15. Z výše uvedeného je tak zřejmé, že žalobkyně před podáním správní žaloby nevyčerpala bezvýsledně všechny prostředky, které jí právní řád poskytuje, když podala návrh na

Shodu s prvopisem potvrzuje S. K.

uplatnění opatření proti nečinnosti předčasně. Žalobkyně tedy nemohla být se svou žalobou úspěšná, a nemá tak právo na náhradu nákladů řízení.

16. O vrácení soudního poplatku ve výši 1.000,- Kč, soud rozhodl podle ustanovení § 10 odst. 3 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění rozhodném, dle kterého „soud vrátí z účtu soudu i zaplacený poplatek za řízení, který je splatný podáním návrhu na zahájení řízení, odvolání, dovolání nebo kasační stížnosti, snížený o 20 %, nejméně však o 1 000 Kč, bylo-li řízení zastaveno před prvním jednáním“. Žalobce zaplatil soudní poplatek ve výši 2 000,- Kč, soud jí proto vrátil částku 1.000,- Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 23. října 2018

JUDr. Eva Pechová v.r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje S. K.